

امارت اسلامی افغانستان

وزارت ارشاد، حج و اوقاف

ریاست ارشاد و انسجام مساجد

موضوع خطابت روز جمعه و

تقریر و بیان تحریر شده که به تمام خطباء مرکز و ولایات

به هر دو زبان ملی کشور (دري و پشتو) ارسال میگردد

۲۵ / ربیع الاول / ۱۴۴۴ هـ ق مطابق ۲۹ / میزان / ۱۴۰۱ هـ ش

بیان گناهان کبیره واجتناب از آن

إن الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره ونعوذ بالله من شرور أنفسنا وسيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له ومن يضلل فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله، أرسله الله بالهدى ودين الحق ليظهره على الدين كله، وكفى بالله شهيداً، أرسله بين يدي الساعة بشيراً ونذيراً، وداعياً إلى الله يأذنه وسراجاً منيراً، فهدى بنوره من الضلالة، وبصر به من العمى، وأرشد به من الغي، وفتح به أعينا عمياً وآذاناً صماً، وقلوباً غلفاً، صلى الله عليه وعلى آله وأصحابه وسلم تسليماً، أما بعد:

قال الله تعالى: {الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى} {النجم: (۳۲)}

تعریف گناه کبیره:

گناه کبیره آن گناهی را گفته میشود که در قرآن کریم ویا در احادیث در باره آن حد دنیائی ذکر شده باشد. ویا در مورد آن وعید اخروی ذکر شده باشد ویا برآنجام دهنده آن نفرین ولعنت گفته شده باشد ویا به مرتکب آن غضب گفته شده باشد.

[شرح الطحاویة]

برخی علماء گفته اند که هر گناه کبیره است هیچ گناهی صغیره وجود ندارد، زیرا در انجام هر گناه مخالفت از امر الله جل جلاله ورسول الله صلی الله علیه وسلم است، مخالفت از امرالله جل جلاله ورسول الله صلی الله علیه وسلم اگر چه کم هم باشد وگناه است.

به نزد جمهور علماء گناهان بدو قسم اند: گناه صغیره وگناه کبیره؛ نزد این هردو طبقه علماء در بین صغیره وکبیره از لحاظ معنی کدام تفاوتی ندارد اما اختلاف درتسیمه واطلاق آن است، چرا که همه به این اتفاق دارند که بعضی گناهان طوری است که عدالت مسلمان را از بین میبرد که این شخص مردود شهادت شمرده میشود. وبعضی گناهان طوری است که به عدالت مسلمان زیان نمی رساند ولیکن کرد آن حرام است. [الزواج للهیتمی بتصرف یسیر]

گناهان کبیره زیاد است و برخی مشهور آنها قرار ذیل است:

1- همراهی الله جل جلاله شریک مقرر نمودن گناه کبیره است:

بزرگترین گناه همراهی الله شریک مقرر کردن است.

شرک بر دو قسم است: یکی اینکه همراهی الله جل جلاله شریک مقرر کردن و علاوه از الله تعالی دیگر اشیاء را عبادت کردن، مانند: عبادت سنگ، درخت، آفتاب، ستارگان، ملائک مانند اقوام گذشته که این اشیاء را عبادت و پرستش میکردند که این را شرک اکبرگفته می شود که بنده به این نوع شرک کافر می شود طوری که الله تعالی فرموده است: **إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا** {النساء: (116)}

ترجمه:- شکی نیست الله نمی آمرزد که با او شریک آورده شود و مساوی شرک را برای کسی که می خواهد می آمرزد و هر کسی که با الله شریک قرار دهد پس او در گمراهی دور و درازی واقع شده است.

در یک آیت مبارک دیگری آمده است: **إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ** المائدة: (۷۲)

ترجمه:- شکی نیست که کسی که کسیکه به الله شریک قرار دهد پس الله جنت را بر وی حرام گردانیده است و دوزخ جای او است وستمکاران را هیچ یآوری نیست.

کسیکه همراهی الله تعالی شریک مقرر نماید و بر همین شرک وفات نماید به جهنم داخل میشود.

قسم دوم شرک ریا است: کسی یا شخصی عبادت و نیکی را بخاطری انجام دهد که مردم وی را ببینند و صفت نمایند که این نوع گناه را هم (شرک) اصغر این نوع ریا را مبالغتاً شرک گفته میشود.

بنام ریا کار را مشرک گفته نمیتواند و الله تعالی در این مورد میفرماید: **فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا** {الکهف: (۱۱۰)}

ترجمه:- پس هر کسی ملاقات پروردگارش را امید داشته باشد باید عمل شایسته انجام دهد و در عبادت پروردگارش هیچ کسی را شریک نسازد.

امام طبری در مورد معنی این آیه شریفه مینویسد: که در عبادت الله کسی دیگری را شریک نمودن چنین است در ظاهر عمل را برای الله انجام دهد و در قلبش دیگران را نشان دادن مطلبش باشد.

رسول الله صلی الله علیه و سلم در باره قباحت ریا چنین فرموده است: **إِنَّ أَخْوَفَ مَا أَخَافُ عَلَيْكُمْ الشُّرْكَ الْأَصْغَرَ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا الشُّرْكَ الْأَصْغَرُ قَالَ الرِّيَاءُ إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى يَقُولُ يَوْمَ تَجَازَى الْعِبَادُ بِأَعْمَالِهِمْ أَذْهَبُوا إِلَى الَّذِينَ كُنْتُمْ تُرَاءُونَ بِأَعْمَالِكُمْ فِي الدُّنْيَا فَانظُرُوا هَلْ تَجِدُونَ عِنْدَهُمْ جِزَاءً** مسند أحمد

ترجمه:- بدون شک من از آنچه زیاده میترسم آن شرک اصغر است، صحابه کرام فرمودند شرک اصغر چه هست یا رسول الله صلی الله علیه و سلم؟ پیامبر علیه السلام فرمودند: شرک اصغر ریا است بدون شک الله تعالی در آن روزیکه برای

بندگان خود در عوض اعمالشان پاداش میدهد برای ریا کاران گفته میشود بروید به نزد کسانی که شما بخاطر آنها در دنیا اعمال خود را انجام میدادید که همراهی آنها چیزی هست.

دریک حدیث شریف دیگری آمده است: (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: أَنَا أَغْنَى الشُّرَكَاءِ عَنِ الشُّرْكِ، فَمَنْ عَمِلَ لِي عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ غَيْرِي، فَأَنَا مِنْهُ بَرِيءٌ، وَهُوَ لِلَّذِي أَشْرَكَ. سنن ابن ماجه

ترجمه:- از حضرت ابی هریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم میفرماید که الله تعالی میفرماید: من از شریک بی نیاز هستم شخصی که بخاطر من عملی را انجام دهد و همراهی من در این عمل کسی دیگری را شریک سازد من از آن شخص بیزارم، عمل این شخص برای کسی هست که در این عمل او را همراهی من شریک نموده است.

بنابر ضرور است که هر شخص کدام عملی را انجام میدهد همراهی شریعت برابر باشد و از ریپاک باشد.

۲- زنا کردن گناه کبیره است: دین مقدس اسلام همیشه پیروان خویش را به عفت و پاکی در قدم نخست رهنمائی میکند از همین لحاظ برای آنها نکاح را جائز زنا و بدکاری و خیانت را حرام و گناه کبیره شمرده است.

خداوند متعال فرموده است: (وَلَا تَقْرَبُوا الزَّوْجَةَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا) (الإسراء: ۳۲)

ترجمه:- و به زنا نزدیک مشوید چرا که آن کاری زشت و بد راهی است.

فرموده است: (الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِئَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ، الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحَرَّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ) (النور ۲-۳)

ترجمه:- زن و مرد زناکار هر یک را صد تازیانه بزنید، و مبادا شما را در (جاری کردن حکم) دین خدا، درباره آن دو دلسوزی بگیرد اگر به خدا و روز بازپسین ایمان دارید و باید گروهی از مؤمنان در کیفر آن دو حضور یابند. مرد زنا کار جز زن زنا کار یا مشرک را به زنی نمی گیرد، وزن زناکار را جز مرد زناکار یا مشرک به زنی نمی گیرد، و این (زناشویی) بر مؤمنان حرام است.

فرموده است: (وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا) (الفرقان: ۶۸)

ترجمه:- و کسانی که با خدای یکتا خدایی دیگر نخوانند و کسی را که خداوند کشتن او را حرام کرد نکشند مگر بحق، و زنا نکنند، و هر که این کارها کند کیفر گناه خویش ببیند.

الله جل جلاله میفرماید: (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْنِسْنَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْنِيَنَّ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْنَهُنَّ وَأَسْتَغْفِرْ لَهُنَّ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ) (الممتحنة: ۱۲)

ترجمه:- ای پیامبر، هرگاه زنان مؤمن نزد تو آیند که با توبیعت کنند بر این شرط که چیزی را با خدا شریک نسازند و دزدی و زنا نکنند و فرزندان خود را نکشند و دروغی را که در میان دستها و پاهایشان افترا کرده باشند پیش نیارند (فرزندی را به

خود و شوهر خود به دروغ نسبت ندهند) و در هیچ کار نیکو و پسندیده ای نافرمانی تو نکنند ، پس با آنها بیعت کن و برایشان از خدا آمرزش بخواه ، که خدا آمرزگار مهربان است .

عن عبادة بن الصامت رضي الله عنه ، قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : (أَبَايَعُكُمْ عَلَيَّ أَنْ لَا تُشْرِكُوا بِاللَّهِ شَيْئًا ، وَلَا تَسْرِقُوا ، وَلَا تَزْنُوا ، وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ ، وَلَا تَأْتُوا بِبُهْتَانٍ تَفْتَرُونَهُ بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلِكُمْ ، وَلَا تَعْصُونِي فِي مَعْرُوفٍ ، فَمَنْ وَفِيَ مِنْكُمْ فَأَجْرُهُ عَلَيَّ ، وَمَنْ أَصَابَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا فَأَخَذَ بِهِ فِي الدُّنْيَا فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَطَهُورٌ ، وَمَنْ سَتَرَهُ اللَّهُ فَذَلِكَ إِلَيَّ اللَّهُ إِنْ شَاءَ عَذَبَهُ وَإِنْ شَاءَ غَفَرَ لَهُ) متفق عليه

ترجمه:- عباده بن صامت رضي الله عنه گفت : رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمود: با شما بیعت می کنم براینکه چیزی را به خدا شریک نمی آورید ، سرقت نمی کنید ، مرتکب زنا نمی شوید ، اولادهاي تان را به قتل نمی رسانید ، بهتانی را که در میان پایها و دست های تان افترا می کنید نمی آورید ، درکارهاي معروف مرا نافرمانی نمی کنید ، هرکه از شما در این چیزها با من وفا نمود پاداشش نزدخداى متعال است ، اگرکسي به چیزی از این گفته ها آغشته شد و جزای آن در دنیا از او گرفته شد ، این جزا برایش کفاره و پاکی است ، و هرکه را خدای متعال ستر نمود ، امر او به خدای متعال موکول است ، اگر بخواهد او را عذاب کند و اگر بخواهد او را بیامرزد .

وعن أبي هريرة رضي الله عنه : أن النبي صلى الله عليه وسلم قال : « سَبْعَةٌ يُظِلُّهُمُ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ - يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ - وذكر منهم ، وَرَجُلٌ طَلَبَتْهُ امْرَأَةٌ ذَاتُ مَنْصِبٍ وَجَمَالٍ فَقَالَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ » . متفق عليه

ترجمه:- از ابوهریره رضي الله عنه روایت است که پیامبر صلى الله عليه وسلم فرمود : خداوند هفت گروه مردم را در روزی که سایه ای جز سایه او نیست ، در زیر سایه خود جای میدهد ، یکی از آن هفت گروه مردی است که او را زن صاحب جاه و جمال به همبستری خود دعوت کند و ایشان در پاسخ بگوید: من از خدا می ترسم .

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : « لَا يَنْظُرُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَى الشَّيْخِ الرَّأْيِيِّ ، وَلَا إِلَى الْعَجُوزِ الرَّأْيِيَةِ » الطبرانی .

ترجمه:- ابوهریره رضي الله عنه گفت : رسول خدا صلى الله عليه وسلم فرمود : خداوند متعال در روز قیامت به پیر مرد زناکار و پیر زن زناکار به نظر رحمت نمی نگرد .

از ابو امامه رضي الله عنه روایت است که جوانی نزد پیغمبر صلی الله عليه وسلم آمد ، وگفت (عَنْ أَبِي أُمَامَةَ قَالَ إِنَّ فَتَى شَابًا أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ائْتِنِي بِالزَّيْنِ فَأَقْبِلَ الْقَوْمُ عَلَيْهِ فَرَجَرُوهُ قَالُوا مَهْ مَهْ فَقَالَ ائْتِنِي فَدَنَا مِنْهُ قَرِيبًا قَالَ فَجَلَسَ قَالَ أَتُحِبُّهُ لِأُمَّكَ قَالَ لَا وَاللَّهِ جَعَلَنِي اللَّهُ فِدَاكَ قَالَ وَلَا النَّاسُ يُحِبُّونَهُ لِأُمَّهَاتِهِمْ قَالَ أَفَتُحِبُّهُ لِابْنَتِكَ قَالَ لَا وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ جَعَلَنِي اللَّهُ فِدَاكَ قَالَ وَلَا النَّاسُ يُحِبُّونَهُ لِابْنَاتِهِمْ قَالَ أَفَتُحِبُّهُ لِأُخْتِكَ قَالَ لَا وَاللَّهِ جَعَلَنِي اللَّهُ فِدَاكَ قَالَ وَلَا النَّاسُ يُحِبُّونَهُ لِأَخْوَانِهِمْ قَالَ أَفَتُحِبُّهُ لِخَالَاتِكَ قَالَ لَا وَاللَّهِ جَعَلَنِي اللَّهُ فِدَاكَ قَالَ وَلَا النَّاسُ يُحِبُّونَهُ لِخَالَاتِهِمْ قَالَ فَوَضَعَ يَدَهُ عَلَيْهِ وَقَالَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ ذَنْبَهُ وَطَهِّرْ قَلْبَهُ وَحَصِّنْ فَرْجَهُ فَلَمْ يَكُنْ بَعْدَ ذَلِكَ الْفَتَى يَلْتَفِتُ إِلَى شَيْءٍ) مسند احمد

ترجمه:- یار رسول الله! برایم اجازه زنا را بدهید ، مردم به سوی آن جوان متوجه شده به ملامت او پرداخته گفتند: چنین مگو ، پیغمبر صلی الله عليه وسلم به آن جوان فرمود نزدیک شو ، پس آن جوان به پیغمبر صلی الله عليه وسلم نزدیک شد و نشست

پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمود: آیا زنا را برای مادرت میپسندی ، گفت نه ، سوگند به الله ، مرا الله فدایت کند ، پیغمبر صلی الله علیه و سلم فرمود مردم نیز آن را برای مادرش نمی پسندند ، فرمود: آیا آن را برای دخترت میپسندی آن جوان گفت: نه سوگند به الله ای پیغمبر الله ، مرا الله فدایت کند ، پیغمبر صلی الله علیه و سلم فرمود: مردم هم آن را برای دخترشان نمی پسندند ، فرمود آیا آن را برای خواهرت می پسندی گفت نه ، سوگند به الله مرا الله فدایت کند پیغمبر صلی الله علیه و سلم فرمود: مردم نیز آن را برای خواهرانشان نمی پسندند ، پیغمبر صلی الله علیه و سلم فرمود: آیا آن را برای عمه ات میپسندی او گفت نه ، سوگند به الله مرا الله فدایت کند ، پیغمبر صلی الله علیه و سلم فرمود: مردم نیز آن را برای عمه هایشان نمی پسندند ، پیغمبر صلی الله علیه و سلم فرمود: آیا آنرا برای خاله ات میپسندی او گفت نه ، سوگند به الله مرا الله فدایت کند ، پیغمبر صلی الله علیه و سلم فرمود: مردم نیز آن را برای خاله های شان نمی پسندند ، پس پیغمبر صلی الله علیه و سلم دستش را بر آن جوان نهاد وگفت: ای الله گناهِش را ببخش و دلش را پاک ساز و شرمگاه اش را عقیف دار ، ابوامامه میگوید: آن جوان بعد از آن به سوی هیچ چیزی نمی نگریست .

قبل از آمدن امارت اسلامی نهاد ها و مؤسسات خارجی موجود بود کوشش میکردند که در وطن ما بازار فحشاء را گرم کنند ، لله الحمد فعلاً تمام مراکز فحشاء از بین رفته و وجود ندارند

۳- سرقت کردن گناه کبیره است:

دزدی کردن گناه کبیره است رسول الله صلی الله علیه و سلم در زندگی خود بر سارقین حد را جاری نموده است . چنانچه الله جل جلاله میفرماید: (وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ المائدة: (۳۸)

ترجمه:- دست مرد وزن دزد را ببریید این جزای عملی است که انجام داده اند به عنوان مجازات از جانب الله والله غالب و با حکمت است .

در حدیثی آمده است: (عن عبد الرحمن بن ثعلبة الأز صاري عن أبيه أن عمرو بن سمرة بن حبيب بن عبد شمس جاء إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال يا رسول الله إني سرقت جملاً لبني فلان . فطهرني . فأرسل إليهم النبي صلى الله عليه وسلم فقالوا إنا افتقدنا جملاً لنا . فأمر به النبي صلى الله عليه وسلم فقطعت يده قال ثعلبة أنا أنظر إليه حين وقعت يده وهو يقول الحمد لله الذي طهرني منك . أردت أن تدخلني جسد النار) ابن ماجه

ترجمه:- از عبد الرحمن بن ثعلبه روایت است که عمرو بن سمرة آمد نزد رسول الله صلی الله علیه و سلم وگفت یا رسول الله من شتری از قبیله بنی فلان را دزدی کردم و مرا پاک کن رسول الله علیه و سلم به نزد آن قبیله نفر فرستاد و آنها گفتن ما شتری

را گم کرده ایم پیغمبر صلی الله علیه و سلم امر کرد و دست او را قطع کردن ، ثعلبه میگوید من نظر میکردم بسوی او که دست او به زمین افتاد و آن شخص گفت حمد و ستایش از برای الله که مرا پاک از تو کرد میخواستی که جسد مرا به آتش باندازی .

در یک حدیث مبارک دیگری آمده است: (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو ، أَنَّ امْرَأَةً ، سَرَقَتْ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، فَجَاءَ بِهَا الَّذِينَ سَرَقْتَهُمْ ، فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ ، إِنَّ هَذِهِ الْمَرْأَةَ سَرَقْتَنَا ، قَالَ قَوْمُهَا : فَتَحْنُ نَفْدِيهَا - يَعْنِي أَهْلِهَا - فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : اقْطَعُوا يَدَهَا ، فَقَالُوا : نَحْنُ نَفْدِيهَا بِخَمْسِ مِئَةِ دِينَارٍ ، قَالَ : اقْطَعُوا يَدَهَا ، قَالَ : فُقْطِعَتْ

يَدُهَا الْيَمْنَى ، فَقَالَتِ الْمَرْأَةُ : هَلْ لِي مِنْ تَوْبَةٍ يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟ قَالَ : نَعَمْ ، أَنْتِ الْيَوْمَ مِنْ خَطِيئَتِكَ كَيَوْمِ وَكَدَتِكَ أُمَّكَ ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِي سُورَةِ الْمَائِدَةِ {فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ} مسند أحمد

ترجمه:- عبدالله ابن عمرو روایت است که گفت زنی زیورات طلا را در زمان رسول الله صلی الله علیه و سلم دزدی کرد، آنانیکه زیوراتشان دزدی شده بود آمدند نزد رسول الله صلی الله علیه و سلم وگفتند یا رسول الله صلی الله علیه و سلم این زن از ما دزدی کرده، گفتند قوم آن زن میان فدیہ میدهیم یعنی (خویشاوندان آن زن) رسول الله صلی الله علیه و سلم گفت دست او را قطع کنید، گفتند میان پنجصد دینار فدیہ میدهیم، رسول الله صلی الله علیه و سلم فرمود دستش را قطع کنید راوی گفت دست راستش قطع شد، زن گفت آیا این توبه است، رسول الله صلی الله علیه و سلم خطاب به زن گفت تو امروز از گناهت پاک شدی مانند روزیکه مادرت تورا تولد کرده واین آیت: {فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ} انازل شد.

همچنان در حدیث دیگری آمده است: (عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَنَّ قُرَيْشًا أَهَمَّهُمْ شَأْنُ الْمَرْأَةِ الَّتِي سَرَقَتْ فِي عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي غَزْوَةِ الْفَتْحِ، فَقَالُوا: مَنْ يَكْلِمُ فِيهَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ فَقَالُوا: وَمَنْ يَجْتَرِي عَلَيْهِ إِلَّا أُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ، حُبُّ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَتَى بِهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَكَلَّمَهُ فِيهَا أُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ، فَتَلَوْنَ وَجْهَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: "أَذْشَعُ فِي حَدِّ مِنْ حُدُودِ اللَّهِ؟"، فَقَالَ لَهُ أُسَامَةُ: اسْتَغْفِرْ لِي يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَلَمَّا كَانَ الْعِشِيِّ، قَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَاخْتَطَبَ، فَأَثْنَى عَلَى اللَّهِ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ، ثُمَّ قَالَ: "أَمَّا بَعْدُ، فَإِنَّمَا أَهْلَكَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ أَنَّهُمْ كَانُوا إِذَا سَرَقَ فِيهِمُ الشَّرِيفُ تَرَكُوهُ، وَإِذَا سَرَقَ فِيهِمُ الضَّعِيفُ أَقَامُوا عَلَيْهِ الْحَدَّ، وَإِنِّي وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَوْ أَنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ مُحَمَّدٍ سَرَقَتْ لَقَطَعْتُ يَدَهَا) (أعادها الله) صحيح مسلم

ترجمه:- حضرت عائشه رضی الله عنها میگوید: مردم قریش بزرگ شمردند شأن و مقام آن زنی را که در فتح مکه دزدی کرده بود وگفتند کیست که در باره این سفارش کند رسول الله صلی الله علیه و سلم را پس همه گفتند کسی دیگری جرأت سفارش کردن را نزد رسول الله صلی الله علیه و سلم بجز اسامه ابن زید ندارد، اسامه این زن را نزد رسول الله صلی الله علیه و سلم آورد ودر مورد سرقت او همراهی رسول الله صلی الله علیه و سلم صحبت کرد، چهره رسول الله صلی الله علیه و سلم تغییر کرد و فرمود آیا در حدی از حدود الله سفارش میکنی اسامه گفت یا رسول الله برایم مغفرت بخواه وقتی شب فرار سید رسول الله صلی الله علیه و سلم ایستاده شد وخطبه ایراد کرد که بعد از حمد و ثنای الله گفت اما بعد: کسانی که پیش از شما هلاک شدند کسانی بودند که اگر انسان شریف در بین شان دزدی میکرد او را رها میکردند اگر انسان ضعیفی دزدی میکرد بر وی حد قایم میکردند، قسم به ذاتیکه نفس من در ید بلا کیف اوست اگر فاطمه دختر محمد دزدی کند دست او را قطع میکنم و امر فرمود که دست زنیکه سرقت کرده قطع نمائید.

۴- سحر و جادو کردن گناه کبیره است:

اسلام سحر و جادو کردن و آغشته شدن امت به آن را حرام و گناه کبیره دانسته است.

حرمت جادو و جادو گری در شریعت اسلام برای مسلمانان از محرمات است که در این مورد در میان علمای امت هیچ اختلافی نیست. در مورد حرمت جادو و سحر آیات زیاد و احادیث بیشماری دلالت دارد.

چنانچه الله تعالی میفرماید: {وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَانَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَوَجْهِهِ وَمَا هُمْ بِبِصَّارِينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا يَذْنُ اللَّهُ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ} البقرة (۱۰۲)

ترجمه:- و آنچه را شیاطین در عهد سلطنت سلیمان علیه السلام میخواندند پیروی نمودند و سلیمان علیه السلام جادو گر نبود ولیکن شیاطین جادو گر بودند که به مردم سحر و آنچه را بردو ملک در سرزمین بابل الهام کرده شده بود که نام های آنها هاروت وماروت بودمی آموختند و به هیچ کسی نمی آموختند تا وقتیکه میگفتند ما بحیث ممتحن (و ناصح تورا می آموزانیم) پس تو کافر شو و مردم از آن دو می آموختند آنچه را که در میان مرد وهم سرش جدائی می افکند و جادوگران به و سیله ای سحر به هیچ کسی گزندی نمی رساند مگر به اراده الله و می آموختند از آن دو آنچه را که در دنیا و آخرت زیان شان میرساند و سودی به ایشان نمی بخشید.

الله تعالی میفرماید: {وَقَالَ فِرْعَوْنُ اَنْتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ، فَلَمَّا جَاءَ السَّحْرَةَ قَالَ لَهُمْ مُوسَى اَلْقُوا مَا اَنْتُمْ مُلْقُونَ، فَلَمَّا اَلْقَوْا قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِه السَّحْرِ اِنَّ اللهَ سَيَبْطِلُهُ اِنَّ اللهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ} یونس: ۷۹-۸۱

ترجمه:- و فرعون گفت همه جادو گران دانارا نزد من بیاورید؛ پس هنگامیکه ساحران آمدند مو برای آنها گفت بیفکنید از وسائل سحر آنچه را می افکنید، پس هنگامیکه افکندند موسی گفت، آنچه آورده اید جادو است الله بزودی آنرا نابود خواهد ساخت زیرا الله عمل فساد پیشه گان ثابت و شایسته نمی گرداند.

الله تعالی میفرماید: {وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ الْفَلَقُ} (۴) ترجمه: و از شر کسانی که درگرهها می دمند.

در یک حدیث شریف دیگری آمده است: عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُؤْبَقَاتِ. قَالُوا يَا رَسُولَ اللهِ وَمَاهُنَّ؟ قَالَ: الْإِشْرَاكُ بِاللَّهِ، وَالسَّحَرُ، وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللهُ إِلَّا بِالْحَقِّ، وَأَكْلُ الرِّبَا، وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ، وَالتَّوَلَّى يَوْمَ الزَّحْفِ، وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ) متفق عليه

ترجمه:- از حضرت ابی هریره رضی الله عنه روایت است که میگوید رسول الله صلی الله علیه وسلم فرموده است: که از هفت چیز هلاک کننده خود داری نمائید گفته شد ای رسول خدا آنچه های هلاک کننده چه هستند، فرمودند: شریک مقرر کردن همراي الله، سحر و جادو کردن، قتل النفس بدون حق، سود خوردن، خوردن مال یتیم، فرار از معرکه ای جنگ، اتهام نمودن به زنا، زنا پاک دامن.

در حدیثیکه امام نسائی از ابوهریره رضی الله روایت نموده است، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: (عن أبي هريرة قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم (مَنْ عَقَدَ عُقْدَةً ثُمَّ نَفَثَ فِيهَا فَقَدْ سَحَرَ وَمَنْ سَحَرَ فَقَدْ أَشْرَكَ) سنن النسائي) ترجمه: هرکی گره ببندد و سپس در آن دم کند همانا او جادو کرده است و هر که جادو کند او شرک نموده است.

در یک حدیث دیگری که امام مسلم در جامع اش روایت نموده چنین آمده: (عن صفية رضي الله عنها، عن بعض أزواج النبي صلى الله عليه وسلم، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (مَنْ أُنِيَ عَرَاْفًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً). رواه مسلم

ترجمه:- از صفیه رضی الله عنها و بعضی ازواج از نبی صلی الله علیه و سلم روایت است که فرمود: هرکی نزد فالبین و به همین ترتیب جادو گر و غیره برود و از وی در مورد چیزی بی پرسد و او را در گفتارش تصدیق کند نماز چهل شب او پذیرفته نمی شود.

۵ - نافرمانی از فرمان مادر و پدر و سرپیچی از حکم آنها گناه کبیره است:

الله جل جلاله به نیکی کردن همراي پدر و مادر امر فرموده و از نافرمانی آنها منع فرموده میفرماید: {وَقَضَى رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِأُولَادِيْنَ إِحْسَانًا إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَيْهِمَا فَارْحَمْهُمَا وَارْحَمَهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا} {الاسراء: ۲۳}

ترجمه:- وپروردگارت دستورداده است که جز او را عبادت میکنید و به پدر و مادر نیکی کنید و اگر یکی از آنها یا هر دوی آنها نزد تو به سن پیری برسند به آنان اف مگو و بر آنها فریاد مزن و برای آنان سخن محترمانه بگو.

بنابر آیه متبرکه که فوق نیکی کردن همراهِ پدر و مادر فرض است چرا که نیکی همراهِ پدر و مادر را الله همراه عبادت خود یکجای بیان کرده است که این دلالت کننده است بر اهمیت نیکی پدر و مادر.

همراهِ پدر و مادر رفتار نیک فرض است، سخنان آنها را قبول کردن که مخالف شریعت نباشد فرض است، خود داری کردن از اذیت و آزار آنها فرض است، ضروری است که قلب مادر و پدر را خوش و خوشحال نگاه نمائیم در حضور آنها صحبت مؤدبانه و آهسته شود.

رسول الله صلی الله علیه وسلم نافرمانی پدر و مادر را از جمله گناهان کبیره شمرده اند.

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرموده: (أَلَا أُنبئُكُمْ بِكَبْرِ الْكِبَائِرِ ثَلَاثًا، قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: الْإِشْرَاكُ بِاللَّهِ وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ وَجَلَسَ، وَكَانَ مُتَكِنًا، فَقَالَ أَلَا وَقَوْلُ الزَّوْرِ قَالِ فَمَا زَالَ يُكْرَهُهَا حَتَّى قُلْنَا لَيْتَهُ سَكَتَ) صحیح البخاری

ترجمه:- آیا شمارا آگاه نسازم به بزرگترین گنا، که سه بار این جمله را فرمود: اصحاب کرام فرمودند: بلی یا رسول الله پیغمبر علیه السلام فرمودند: شریک مقرر کردن به الله؛ نافرمانی پدر و مادر و نبی علیه السلام نشست در حالیکه پیامبر علیه السلام تکیه نموده بودند، از تکیه خود برخاست و فرمود: آگاه باشید که شهادت دروغ گناه کبیره است پیغمبر علیه الصلاة والسلام این سخن را زیاد تکرار کردند تا این حدیکه من گفتم کاشکی رسول الله صلی الله علیه وسلم سکوت نماید.

در حدیث دیگر می آید: (سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْكِبَائِرِ قَالَ: الْإِشْرَاكُ بِاللَّهِ، وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ، وَقَتْلُ النَّفْسِ، وَشَهَادَةُ الزَّوْرِ) صحیح البخاری

ترجمه:- در مورد گناهان کبیره از رسول الله صلی الله علیه وسلم پرسان شد پیغمبر علیه الصلاة والسلام در این مورد فرمود: گناه کبیره شریک مقرر کردن همراهِ الله، نافرمانی پدر و مادر، قتل نفس پاک و شهادت دروغ دادن است. امام ذهبی رحمه الله میفرماید: (الله تعالی در مورد بدی کردن همراهِ پدر و مادر و نیکی نکردن همراهِ با شرک یکجای ذکر نموده است) الکبائر

الله تعالی جزای دیگر گناهان را آنقدر عاجل برای مرتکبین نمی دهد به اندازه گناهی نافرمانی از امر پدر و مادر، در حدیث شریف می آید: (كُلُّ الذُّنُوبِ يُؤَخَّرُ اللَّهُ مَا شَاءَ مِنْهَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِلَّا عُقُوقَ الْوَالِدَيْنِ فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يُعَجِّلُهُ لِصَاحِبِهِ فِي الْحَيَاةِ قَبْلَ الْمَمَاتِ). المستدرک للحاکم

ترجمه:- الله تعالی جزای تمام گناهان را به تاخیر می اندازد هر آن قدریکه بخواهد تا روز قیامت بغیر از نافرمانی پدر و مادر، بدون شک الله تعالی جزای نافرمانی پدر و مادر زود میدهد برای صاحبان آن در زندگانی دنیا قبل از وفات شان. در حدیث شریف دیگری می آید: (ثَلَاثُ دَعَوَاتٍ مُسْتَجَابَاتٌ لَا شَكَّ فِيهِنَّ دَعْوَةُ الْوَالِدِ عَلَى وَكَلْدِهِ وَدَعْوَةُ الْمَظْلُومِ وَدَعْوَةُ الْمَسَافِرِ) مسند أحمد

ترجمه:- سه دعا به نزد پروردگار مستجاب است که در استجاب آن هیچ شکی نیست اول: دعای پدر و مادر بر فرزند خود، دوم: بد دعای انسانیکه مظلوم قرارگیرد؛ سوم: دعای انسان مسافر.

۶- قطع صله رحمی همراهی خویشاوندان از جمله گناهان کبیره است:

با اقارب رابطه دوستی را حفظ کردن حکم الهی است و قطع رابطه با دوستان گناه کبیره است الله تعالی میفرماید: {وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا} النساء: (1)

ترجمه:- بترسید از الله که بنام او از همدیگر سوال میکنید و بترسید از قطع پیوند خویشاوندان زیرا الله مراقب شماست.

در آیه دیگری الله تعالی میفرماید: {فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ} محمد: (22)

ترجمه:- پس آیا توقع دارید که اگر از طاعت الله و رسول روی گردانید در زمین فساد و قطع صله رحمی کنید.

در باره دوستی الله تعالی از بنده های خود عهد و وعده گرفته است.

در حدیث شریف اینطور آمده است: (الرَّحِمُ مُعَلَّقَةٌ بِالْعَرْشِ تَقُولُ: مَنْ وَصَلَنِي ، وَصَلَهُ اللَّهُ ، وَمَنْ قَطَعَنِي ، قَطَعَهُ اللَّهُ) متفق علیه .

ترجمه:- صله رحمی در روز قیامت به عرش معلق است و میگوید کسیکه مرا و صل کرد الله تعالی او را و صل کند به جنت ، کسیکه مراقطع کند الله تعالی او را قطع کند.

در حدیث دیگری آمده است: (لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَاطِعِ رَحِمٍ) صحیح مسلم.

ترجمه:- به جنت وارد نمی شود ابتدا کسیکه دوستی و یار رابطه خود را با اقارب قطع میکند.

امام ذهبی رحمه الله میفرماید: کسیکه همراهی اقارب و خویشاوندان نا توان خود قطع صله رحمی میکند و آنها را ترک میکند و خود را بر آنان بزرگ می شمارد و همراهی آنها در نیکی و احسان ، صله رحمی نمی کند ، خود را غنی و آنها را فقیر می شمارد این شخص در تحت این وعید شامل است. [الکبائر]

۷- خیانت در مال غنیمت:

بدون اجازه و تقسیم مال غنیمت برای خود از آن مال جدا کردن و گرفتن گناه کبیره است ولو که کم هم باشد طوریکه الله جل جلاله میفرماید: { وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ وَمَنْ يَغُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ } آل عمران: (۱۶۱)

ترجمه:- هیچ پیغمبری را سزوار نیست که خیانت کند و هرکس خیانت کند روز رستاخیز آنچه را خیانت کرده است با خود می آورد سپس به هرکس جزای آنچه را انجام داده است مکمل داده میشود و ستم کرده نمی شود.

در آیه کریمه دیگری آمده است: {إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ} الأنفال: (۵۸)

ترجمه:- بدون شک الله تعالی خائنین را دوست ندارد.

در حدیث شریف چنین آمده است: {كَانَ عَلَى نَفْلِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَيِ غَنِيمَتِهِ - رَجُلٌ يُقَالُ لَهُ كِرْكِرَةٌ - بِكَسْرِ الْكَافَيْنِ وَحُكِّي فَتَحُهُمَا - مَاتَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هُوَ فِي النَّارِ ، فَذَهَبُوا يَنْظُرُونَ إِلَيْهِ فَوَجَدُوا عَبَاءَةً قَدْ غَلَّهَا}. البخاری

ترجمه:- ر سول الله صلى الله عليه و سلم برمال غنیمت یک نفر را مقرر نمود که او را بنام (کرکره) گفته می شد وقتیکه وفات شد رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمود او در آتش است .
صحابه رفتند وجستجو کردند و دیدند که عبايي را دزدیده است .

عن أَبِي هُرَيْرَةَ - رضي الله عنه - قَالَ قَامَ فِينَا النَّبِيُّ -صلى الله عليه وسلم- فَذَكَرَ الْغُلُولَ فَعَظَّمَهُ وَعَظَّمَ أَمْرَهُ قَالَ لَا أَلْفِينَ (الْقَيْنَ) أَحَدَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رَقَبَتِهِ شَأَةٌ لَهَا نِغَاءٌ عَلَى رَقَبَتِهِ فَرَسٌ لَهُ (لَهَا) حَمَمَةٌ يَقُولُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَغْنِيَنِي فَأَقُولُ لَا أَمْلِكُ لَكَ (لَكَ مِنْ اللَّهِ) شَيْئًا قَدْ أْبَلَّغْتِكَ وَعَلَى رَقَبَتِهِ بَعِيرٌ لَهُ رِغَاءٌ يَقُولُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَغْنِيَنِي فَأَقُولُ لَا أَمْلِكُ لَكَ شَيْئًا قَدْ أْبَلَّغْتِكَ وَعَلَى رَقَبَتِهِ صَامِتٌ يَقُولُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَغْنِيَنِي فَأَقُولُ لَا أَمْلِكُ لَكَ شَيْئًا قَدْ أْبَلَّغْتِكَ أَوْ عَلَى رَقَبَتِهِ رِقَاعٌ تَخْفِقُ فَيَقُولُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَغْنِيَنِي فَأَقُولُ لَا أَمْلِكُ لَكَ شَيْئًا قَدْ أْبَلَّغْتِكَ) صحيح البخاري-

ترجمه:- حضرت ابوهریره رضی الله عنه میگوید که رسول الله صلى الله عليه وسلم روزی در بین ما ایستاد شده و موضوع خیانت را درمال غنیمت یاد آور شد و خیانت در غنیمت را گناه بزرگ شمرد و فرمود: من نبینم یکی از شما را در روز قیامت که به گردن او گو سفندی است که برای آن صدا (بع بع) میزند، نبینم یکی از شما را که به گردن او اسپ است که بانگ میزند میگوید یا رسول الله کمک کن مرا و من میگویم من هیچ چیزی را مالک برای تو نیستم از جانب پروردگار یقیناً به شما ابلاغ کرده بودم و به گردن دیگری شتری است که آواز میکند آن شخص میگوید یا رسول الله مرا کمک کن و من میگویم من چیزی را مالک نیستم از برای تویقیناً من برای شما ابلاغ کرده بودم، نبینم یکی از شما را که به گردن او اموالی (از قبیل سیم وزر) است و میگوید یا رسول الله مرا کمک کن؛ میگویم من از برای تو چیزی را مالک نیستم یقیناً من به شما ابلاغ کرده بودم، نبینم یکی از شما را که به گردن او لباسها و آن لباس به اهتزاز در می آید؛ و یا حقوقی که در رقع نوشته شده است و میگوید یا رسول الله کمک کن، من میگویم برای تو چیزی را مالک نیستم و برای تو ابلاغ کرده بودم.

در یک حدیث شریف آمده است که رسول الله صلى الله عليه وسلم شخصی را که برای جمع آوری زکات و عشر توظیف کرده بود و او از مردم هدایای گرفته بود، پیامبر صلى الله عليه وسلم خطاب به آن شخص گفت: (فَهَلَّا جَلَسَ فِي بَيْتِ أَبِيهِ أَوْ بَيْتِ أُمِّهِ فَيَنْظُرُ يَهْدَى لَهُ أُمٌّ لَمْ لَا؟) صحيح البخاري-ترجمه: پس چرا یکی از شما در خانه پدر و مادر خود نمی نشیند باز دیده شود که آیا به او هدایا داده میشود یا نه؟

أقول قولي هذا، استغفر الله لي ولكم ولسائر المسلمين .